

ไสยศาสตร์ชาติสยาม วิชายันต์เขียนทางล้านนา

เมืองเหนือหรือที่เราเรียกกันว่าอาณาจักรล้านนานั้นมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่เก่าแก่หลายร้อยปี มีประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม มีความเชื่อ ความศรัทธาที่สืบทอดกันมาทุกยุคทุกสมัยเกี่ยวกับการบูชาเทียมนต่างๆ ในเวลาที่จะสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทำธุรกิจหน้าที่การงานต่างๆ เจ็บไข้ไม่สบาย ก็จะบูชาเทียมนไปจุดบูชาที่บ้านเพื่อให้ดีขึ้นเป็นต้น วิชายันต์ยันต์เขียนทางล้านนานั้นมีคุณทุกอย่างทุกด้าน บางวิชามีการผสมผสานกับวิชาทางพม่า ไทยใหญ่ กระเหรี่ยงด้วยทำให้มีความน่าสนใจไปอีกแบบ มีการศึกษาเล่าเรียนกันอย่างกว้างขวางสืบมาจนถึงปัจจุบันนี้ วิชายันต์เขียนที่นิยมบูชากันนั้นคือ ยันต์เขียนสะเดาะเคราะห์ สืบชะตา รับโชค ยันต์เขียนทางเมตตามหานิยมมหาเสน่ห์ ทำรัก-ทำเลิก ยันต์เขียนข่มให้เชื่อฟัง ยันต์เขียนทำมาค้าขาย ทวงหนี้ สูญความ แก่คุณแก่ของ แก่โรคภัยไข้เจ็บเป็นต้น การทำเทียมนหรือการฝึนเทียมนเพื่อจุดบูชาที่นิยมทำกันดังนี้ 1.การเขียนยันต์เขียนด้วยมือ มีการตีตาราง ยันต์ วาดรูปยันต์ต่างๆ เช่นองค์พระ รูปปราสาท รูปเทพ รูปยักษ์ รูปคน รูปสัตว์ ลากเส้นกระดุกยันต์ เรียกอาการ 32 เรียกอักษรเลขยันต์ เรียกสูตร เรียกนาม ตั้งธาตุ หนุนธาตุ หนุนแก้ว ปลุกฤทธิ์ยันต์ กริ่งยันต์เป็นต้น การเขียนยันต์เขียนด้วยมือนั้นถือว่ามีคุณศักดิ์สิทธิ์ที่สุด แต่กว่าจะได้แต่ละเล่มใช้เวลาเป็นชั่วโมงหรือบางยันต์ใช้เวลาหลายวัน กาลต่อมาครูบาอาจารย์บางท่านจึงประยุกต์รูปแบบใหม่ขึ้นมาเพื่อสะดวกและพอเพียงต่อความต้องการของทุกคน 2.การเขียนยันต์เขียนขึ้นมาและไปทำปลุกแล้วจึงเอาปลุกนั้น ไปพิมพ์เป็นไส้เทียนมาครั้งละมากๆ แล้วจึงมาทำการเรียกสูตร-นาม-ปลุกเสก ยันต์เขียนนั้น 3.เอาไส้เทียนที่ปลุกเสกแล้วมาพันรอบเทียน ไชธรรมคาแล้วจึงเอาไปชุบขี้ผึ้งแท่งที่ต้มละลายแล้วอีกรอบเพื่อเพิ่มความสวยงามเพราะจะมองเห็นยันต์เขียนอยู่ด้านนอก 4.เอาเทียนไชธรรมคาหรือเทียนขี้ผึ้งแท่งมาลงอักขระเลขยันต์ คาถาอาคมต่างๆ เพื่อใช้งานชั่วคราวหรือกรณีเร่งด่วน 5.ทำปลุกเสกเทียนหล่อเป็นรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปพระพุทธรูปเจ้า รูปพระปางประจำวันเกิด รูปเทวดานพเคราะห์ รูปเทพเจ้า รูปยักษ์ รูปพญาครีฑา รูปพญานาค รูปรูปนางกวัก รูปผู้หญิง-ผู้ชายกอดกัน เป็นต้น ในข้อที่ 5 นี้เพียงจะมานิยมกันมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ขี้ผึ้งที่ใช้ในการฝึนเทียมนั้นนิยมใช้ขี้ผึ้งป่า แต่มันจะหาได้ยากและไม่พอต่อความต้องการ ชำยังมีราคาแพง จึงหันมาใช้ขี้ผึ้งจากฟาร์มที่เลี้ยงผึ้งแทน นอกนั้นก็ใช้ขี้ผึ้งธรรมคาในการฝึนเทียมน ขี้ผึ้งที่ใช้ในการฝึนเทียมนั้นต้องผ่านกรรมวิธีทำให้บริสุทธิ์ก่อนจึงเอามาฝึนเทียน เทียนที่ฝึนจากขี้ผึ้งป่าจะให้ผลสูงสุด นอกนั้นก็รองลงมา แต่ต้องดูที่พลังจิตของผู้ที่ปลุกเสกด้วยว่าเก่งหรือไม่เก่ง จากนั้นต้องดูฤกษ์ยามในการเขียนยันต์ การปลุกเสก การจุดบูชาต่างๆ ประกอบกัน ถ้าพลังจิตสูงใช้เทียนธรรมคา มาอธิษฐานจิตก็ใช้ได้ผลดีแล้ว การจุดเทียนนั้นมีหลายวิธีหลายรูปแบบในการจุดบูชา ยันต์เขียนบางอย่างต้องจุดบูชาหน้าพระพุทธรูปเจ้า บางอย่างต้องจุดหน้าบ้าน กลางบ้าน หลังบ้าน บางอย่างต้องจุดป่าช้า วัดร้อง ใต้บันได ขึ้นอยู่กับรูปแบบของยันต์เขียนนั้นด้วย ฤกษ์ยามในการจุดเทียนนั้นก็สำคัญมาก ต้องรู้ว่าวันไหนจุดได้ วันไหนจุดไม่ได้ เช่นเทียนเสริมดวงห้ามจุดในวันอุบาทว์และวันโลกาวินาศ ห้ามจุดในวันเสียบของแต่ละเดือน เทียนบางอย่างต้องจุดในวันอุบาทว์ วันโลกาวินาศ วันเสียบเป็นต้อง การตั้งขันครูหรือขันตั้ง เครื่องบูชาครูล้านนา ขันตั้ง ก็ของที่จัดไว้สำหรับบูชาครูบาอาจารย์หรือไช้ยกครู ในเวลาที่จะประกอบพิธี สิ่งของที่จัดใส่ในพานในขันโตก หรือในภาชนะอื่นๆ นั้น ต้องเป็นของที่ครูบาอาจารย์ท่านกำหนดให้บูชาครูเท่านั้น มีหลายอย่างซึ่งส่วนมากจะเป็นของที่มีอยู่อย่างดาษดื่นในสมัยก่อนที่ใช้บริโภค ใช้สอยในชีวิตประจำวันเช่น หมาก พลุ ดอกไม้ เทียน ผ้าขาว ผ้าแดง ข้าวสาร ข้าวเปลือก สวยดอกไม้ สวยหมากพลุ เป็นต้น ขันตั้งนั้นมีตั้งแต่ขัน ๔ ขัน ๘ ขัน ๑๒ ขัน ๑๖ ขัน ๒๐ ขัน ๒๔ ขัน ๓๒ ขัน ๔๐ ขัน ๕๐ ขัน ๖๐ ขัน ๗๐ ขัน ๘๐ ขัน ๙๐ ขัน ๑๐๐ ขัน เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีความหมายเกี่ยวกับธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ อันได้แก่คุณพระรัตนตรัย คุณบิดามารดา คุณเทพเจ้า คุณครูบาอาจารย์ พอจะแบ่งแยกได้ดังนี้ ถ้า ๔ ได้แก่ ธาตุ ๔ หรือ อริยสัจ ๔ ถ้า ๘ ได้แก่ มรรคมีองค์ ๘ ถ้า ๑๒ ได้แก่ อาไปธาตุ ธาตุน้ำ ๑๒ อย่าง ถ้า ๑๖ ได้แก่ โสฬสญาณแห่งพระพุทธรูปเจ้า ๑๖ ประการ ถ้า ๓๒ ได้แก่ อาการ ๓๒ ประการ ถ้า ๑๐๘ ได้แก่คุณพระพุทธรูป ๕๖ คุณพระธรรม ๓๘ คุณพระสงฆ์ ๑๔ จึงรวมกันเป็น ๑๐๘ ขันตั้งต้องทำทุกครั้งที่มีการประกอบพิธี ของที่ใช้ในขันตั้งนั้นมีมากมายหลายอย่าง เมื่อจัดขันตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการกล่าวโยงขัน คำปลุกขันเมื่อเสร็จพิธีแล้ว ขันตั้งมีหลายอย่าง แต่ละอย่างต้องใช้ให้ถูกกับพิธีกรรมด้วย เช่นการทำพิธีสืบชะตา สะเดาะเคราะห์ ต้องใช้ขันตั้ง ๑๐๘ เป็นต้น นี้คือรายละเอียดบางส่วนที่ต้องศึกษาเล่าเรียนไว้เป็นองค์ความรู้ในศาสตร์วิชายันต์เขียนทางล้านนาครับ